

GALLARDO

Gallardo, cronista d'una societat marginal

LLUÍS SOLÀ I DACHS

Segurament Miguel Angel Gallardo Paredes, nascut a Lleida el 27 de desembre de 1955, fill de pares andalusos, passarà a la història del còmic com un dels creadors de «Makoki» i dels seus companys, uns personatges de ficció que representen, més o menys, els components del món de la marginació i del suburbi sense cap respecte pels valors anomenats tradicionals. Són una colla d'éssers, el cap dels quals s'ha escapat d'un manicomí, però que, no per això, deixen de tenir molt clar el sentit de la supervivència i que constitueixen un grup de gent del carrer que es busquen la vida pels camins més fàcils possibles, prescindint de tota mena de convencionalismes. No cal dir que tots parlen un argot absolutament propi de l'ambient («Makoki» vol dir

«cop de puny») i van pel món com si fossin els protagonistes d'una moderna novel·la picaresca, intentant d'obtenir les coses bàsiques amb la llei del mínim esforç.

Gallardo, que va viure a Lleida fins als 20 anys, té una sòlida formació artística. Havia assistit a classes de dibuix i havia guanyat algun premi en concursos comarcals. El 1974 ve a viure a Barcelona i es matricula a l'Escola Massana. També treballa en un estudi de publicitat i hi coneix Juan Antonio López Mediavilla, un dibuixant de Burgos, i Damià Carulla, un company de Lleida, amb els quals formarà un equip en el futur.

La primera historieta la publica a *Star* i a continuació fa il·lustracions per a *Bazaar*, *Playboy*, *Macho*, *Penthouse* i alguna per a *Interviú*. Llavors, juntament amb Mediavilla, fan el personatge de «Makoki» per

Autocaricatura

a la revista *Disco Express* sobre un guió de Felipe Borrayo. Això dura un any i mig i després passa a ser publicat a *Bésame Mucho*, mentre els seus companys d'aventura surten a *El Vibora* (1979) fins que aconsegueixen de crear una publicació que porta el seu nom (1982).

També ha col·laborat a *Cairo*, amb unes historietes de línia més clara i neta i de caire més cultural, i dibuixos seus han sortit a *El Papis*, *Hara Kiri*, *Rambla* i *Cul de Sac*.

Gallardo va començar a dibuixar amb una admiració de-

clarada per l'obra d'*Elzie Crisler Segar*, el creador de *Popeye*, i influït també, potser a un nivell més ideològic, per l'aparició de les primeres publicacions *underground* i per tot allò que representaven en l'aspecte de la llibertat d'expressió. El seu estil, que ha anat evolucionant i tornant-se més personal, ha experimentat, doncs, aquestes dues influències, tot i que, en els dibuixos que fa en color destinats a la il·lustració, s'hi troben també unes certes reminiscències del cubisme i l'ús d'uns colors molt lluminosos i característics.